

Kamaraszínházak új bemutatói

A komédiás és a grófnő magánya

*
A magány — ha tartósul — a lélek betegségévé fajulhat. Torzít, elvakít,

más fénytörésben láttatja a köznapi dolgokat. A szerelmi vaksághoz hasonlatosan. Ha a kettő párosul, végzetes lehet. Júlia kisasszony tragédiáját a magány diktálta rossz választás okoz-

ta. A ki nem élt vonzalom vakságában méltatlan partnert szemel ki. Kettős melléfogás: a lakájjal való másállence képtelensége, s a lélekbe gázoló stréber félreismerése.

Strindberg, a modern dráma előfő-tára, elsőként vállalkozik a „társas ma-gány”, az egymást marcangolás, a sze-relmi kispokol olyannyira modern drá-maiságának démoni erejű színpadi megidézésére. A Júlia kisasszony hő-sőnye, a gyermekkori megrázkódtatások áldozataként, s a meg nem értettség légtüres terében rohan végzetébe, ami-kor inasát elcsábítja együgyű szakács-néjától. A grófkisasszony sorsát — mint annyi strindbergi hőst — a vak szen-vedély pecsételi meg.

Szent Iván éjjelén a pajtában muba-tozó cselédség mámora az úrnőre is át-ragad. Bálint Márta (Júlia) a fülledt nyárej bódulatában veti ki hálóját Sza-kácsi Sándor (Jean) szabadkozó lakájá-ra. Az Erdélyből áttelepült, hároméves szünet után rangos feladatra vállalkozó színész, meglepő biztonsággal szövi sok szálból sodort szerepét. Árnyalatok sokaságát villantja föl, amikor csábít vagy duzzog, sért vagy sértődik, amint rövidre zárja kettejük vonzaskörét, majd amint rádöbben tragikus tévedé-sére, kiszolgáltatottságára. Átézésének puritán mélysége, érzelmi hitele teszi vonzóvá Júliáját; ám, a reménytelenség fölismerésekor veszít árnyaltságából a játéka. Öngyilkosságát már kezdettől „megelőlegezi” Szakácsi Sándor kímélet-lenül törtető, hűvös, „libériás” elegan-ciával palástolt, lélekgyilkosan közönyös lakája. Alattomos és „taktikázó”, mint akinek az egymást marcangolás párvia-dalában vitathatatlan a fölénye. Venczel Vera, a szakácsnő dramaturglallag hangsúlytalan szerepében vértelen rivá-lisnak bizonyul.

Kincses Elemér, szemmel láthatólag Júlia és Jean gyűrközésére összponto-sított, s a színpadi helyzetek hitelesí-tésére törekedett, mindennemű látvá-nyos rendezői beavatkozás nélkül. Ke-mény Árpád kellemes látványt kínál, ízléses, hangulatos konyha-színpadképe, a sivárság, tehát a darab eredeti at-moszférája ellen hat. Döry Virág karak-terizálást nélkülöző kosztümtervel, saj-nos, lefokozzák a látványt, s ráadásul előnytelenül öltöztetik a két nőszerep-lőt. A Dominó Színpad meghitt térsé-gében, ettől eltérve, szenvedélyek dúlta, fülledt atmoszféra születik. Iga-zí Strindberg.

Metz Katalin